

Skarga do WSA

Skarga kasacyjna do NSA

Metodyka na egzamin zawodowy

Suplement uwzględniający zadanie
z egzaminu zawodowego adwokackiego
i radcowskiego z 2024 r.
(część administracyjna)

ius vitae

Egzamin radcowski z 2024 r.

Informacja dla zdającego

- Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę przygotować – jako należycie umocowany pełnomocnik Jana Kowala, radca prawny Adam Wolny, prowadzący Kancelarię Radcy Prawnego w Opolu (45-076) przy ul. Kolorowej 12 – skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo – w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia – proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony. Pełnomocnictwo zostało udzielone w dniu 18 kwietnia 2024 r.
- W przypadku przygotowania skargi należy przyjąć, że właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu, ul. Kośnego 70, 45-372 Opole.
- Należy przyjąć, że:
 - w postępowaniu przed organami administracji zostały sporządzone wszystkie wymagane przepisami prawa dokumenty w wymaganej liczbie i złożone we właściwej formie oraz podpisane przez uprawnione osoby; dokumenty te zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie,
 - w aktach sprawy znajdują się wymagane dowody nadania pism oraz dowody doręczeń pism, zawiadomień, wezwań i decyzji organów administracji oraz metryka prowadzonej sprawy,
 - zawiadomienia, wezwania i decyzje zawierają niezbędne informacje oraz klauzule wymagane przez RODO,
 - występujący w sprawie uprawniony geodeta Waław Mierniczy zgłosił do właściwego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej pracę w ramach czynności wykonywanych w postępowaniu rozgraniczeniowym, uzyskał z tego ośrodka dokumenty dotyczące przebiegu granicy, wykonał w terenie wszystkie czynności wyznaczenia granicy i sporządził protokół graniczny – dokumenty te zostały przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, opatrzone zostały stosowną klauzulą i znajdują się w aktach sprawy.
- W przypadku uznania, że zasadne jest sporządzenie skargi do sądu, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego od niej wpisu ani wykazywania faktu jego uiszczenia.
- Rozwiązanie zadania należy podpisać imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
- Data rozwiązania zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Uwaga

- Do zadania dołączono wyciąg z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Pełna treść zadania egzaminacyjnego z aktami sprawy sądownoadministracyjnej i aktami administracyjnymi przed organami I i II instancji jest dostępna na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/zadania-egzaminacyjne> oraz na stronie produktu w księgarni internetowej wydawnictwa – iusvitae.pl.

Przykładowe rozwiązanie zadania

Warszawa, 5 kwietnia 2024 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70, 45-372 Opole

za pośrednictwem:
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Opolu
ul. Oleska 19a, 45-052 Opole

Skarżący:
Jan Kowal
ul. Zabawna 4, 47-320 Gogolin
PESEL: 85081612439

reprezentowany przez:
radcę prawnego Adama Wolnego
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Kolorowa 12
45-076 Opole

Organ administracji:
Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Opolu
Adres: jw.

SKARGA

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu z dnia 25 marca 2024 r. o nr. SKO RN.205/2024/AU, utrzymującą w mocy decyzję Burmistrza Gogolina z dnia 30 stycznia 2024 r. nr 38, znak RN 350/2023, w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie rozgraniczenia nieruchomości.

Na podstawie art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 t.j. – dalej: p.p.s.a.), działając w imieniu Jana Kowala, na podstawie pełnomocnictwa, które przedkładałam w załączeniu, zaskarżam wskazaną wyżej decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 10 § 1 k.p.a., poprzez niezawiadomienie przez organ I instancji stron postępowania o zgromadzeniu materiału dowodowego i możliwości wypowiedzenia się w sprawie w wyznaczonym terminie;
2. art. 89 § 1 i 2 k.p.a., przez zaniechanie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, podczas gdy zapewniłoby to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania, a w sprawie zachodziła ponadto potrzeba uzgodnienia interesów stron;

3. art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., poprzez utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, podczas gdy organ powinien na podstawie art. 138 § 2 uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, ponieważ decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma wpływ na jej rozstrzygnięcie;

Oraz naruszenia przepisów prawa materialnego, które miały wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 33 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.) przez organ II instancji poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że art. 33 ust. 1 nie daje podstaw do wydania decyzji o rozgraniczeniu nieruchomości;
2. art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.) przez organ II instancji poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że decyzję o rozgraniczeniu nieruchomości można wydać tylko wtedy, jeżeli nie ma sporu co do przebiegu granicy;
3. art. 34 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.) przez organ II instancji poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że zaistnienie sporu granicznego wyklucza wydanie decyzji o rozgraniczeniu, nawet gdy ustalenie przebiegu linii granicznych wynika z zebranych przez geodetę dowodów, ocenionych jako wystarczające do takiego ustalenia.

W związku z powyższym, wnoszę o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a.;
2. rozważenie przez Sąd uchylenia decyzji organu I instancji w całości na podstawie art. 135 p.p.s.a.;
3. zasądzenie od organu na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a.;
4. rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 2 p.p.s.a.

Uzasadnienie

Stan faktyczny

Decyzją z dnia 30 stycznia 2024 r., nr 38, znak: RN 350/2023, Burmistrz Gogolina umorzył postępowanie administracyjne w sprawie z wniosku Jana Kowala o rozgraniczenie jego nieruchomości z nieruchomością sąsiednią, stanowiącą własność Janiny Racy.

W uzasadnieniu decyzji organ uznał, że istniejący między stronami spór graniczny może być rozstrzygnięty w drodze ugody zawartej przez strony albo przez sąd.

W odwołaniu od decyzji organu I instancji Jan Kowal zakwestionował umorzenie postępowania, wskazując na możliwość wydania decyzji o rozgraniczeniu, zwłaszcza że dopiero w swoim odwołaniu zgodził się na przebieg ustalenia granicy w sposób przedstawiony przez uprawnionego geodetę.

Decyzją z dnia 25 marca 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu utrzymało w mocy decyzję organu I instancji.

Uzasadnienie zarzutów

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 10 § 1 k.p.a.

- Według art. 10 § 1 k.p.a., organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.
- Organ I instancji naruszył art. 10 § 1 k.p.a. przez zaniechanie zawiadomienia obu stron sporu o zgromadzeniu materiału dowodowego i możliwości wypowiedzenia się w sprawie w wyznaczonym terminie. Umożliwienie odwołującemu się zapoznania z materiałem dowodowym i zgłoszenia swoich wniosków i żądań mogło doprowadzić do wyrażenia zgody na ustalenie przebiegu granicy w sposób przedstawiony przez geodetę, czyli w sposób wynikający ze zgromadzonych przez niego dowodów, który to sposób nie był kwestionowany przez drugą stronę. Wyrażenie takiej zgody znajduje potwierdzenie w oświadczeniu zgłoszonym w odwołaniu. W ten sposób organ, po wykonaniu ustawowego obowiązku wynikającego z art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, wydałby decyzję o rozgraniczeniu nieruchomości.

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 89 § 1 i 2 k.p.a.

- Organ II instancji naruszył art. 89 § 1 i 2 k.p.a., przez zaniechanie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Z przepisu art. 89 § 1 k.p.a. wynika obowiązek przeprowadzenia rozprawy („organ administracji przeprowadzi, z urzędu”), w każdym przypadku, gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania. Natomiast z art. 89 § 2 k.p.a. wynika, że organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron. Przeprowadzenie rozprawy przez organ odwoławczy doprowadziłoby do ustalenia, że odwołujący się jest zgodny ze stanowiskiem drugiej strony co do przebiegu granicy (o czym oświadczył w odwołaniu), skoro druga strona nie kwestionowała ustaleń geodety, i to doprowadziłoby do uproszczenia postępowania, przez uchylenie decyzji organu I instancji i przekazanie sprawy temu organowi do ponownego rozpatrzenia. Przeprowadzenie rozprawy doprowadziłoby również do przyspieszenia postępowania, ponieważ sprawa rozgraniczenia zakończyłaby się w trybie administracyjnym wydaniem decyzji o rozgraniczeniu – bez inicjowania postępowania przed sądem cywilnym.

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

- Organ II instancji naruszył art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., jako skutek naruszenia art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ponieważ błędna wykładnia przepisów powołanej ustawy doprowadziła do nieprawidłowego utrzymania w mocy decyzji organu I instancji. Prawidłowa wykładnia tych przepisów doprowadziłaby do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy temu organowi do ponownego rozpatrzenia, tj. wydania decyzji na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne

- W przepisie art. 33 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne wyraźnie wskazano, że burmistrz wydaje decyzję o rozgraniczeniu, gdy ustalenie przebiegu granicy nastąpiło na podstawie zebranych dowodów lub zgodnego oświadczenia stron, gdy strony te nie zawarły ugody. Istnienie sporu granicznego nie ma więc znaczenia, jeżeli przebieg granicy jest ustalany na podstawie zebranych dowodów. Z opinii geodety znajdującej się w aktach zadania wynika, że pozyskał on dokumenty z ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej

oraz odszukał znaki i ślady graniczne, oceniając je jako spójne i wystarczające do ustalenia przebiegu granicy, zgodnie z art. 31 ust. 2, co wyklucza zastosowanie w sprawie art. 34 ust. 2 powołanej ustawy.

- Prawidłowa wykładnia powołanego przepisu przez organ odwoławczy, z uwzględnieniem art. 31 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, doprowadziłaby zatem do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, i w konsekwencji wydania decyzji o rozgraniczeniu na podstawie dokumentów i dowodów zgromadzonych przez geodetę. Rozpatrzenie sprawy przez organ I instancji służyłoby również wykonaniu ustawowego obowiązku dokonania przez ten organ oceny, zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 1, prawidłowości wykonania czynności ustalenia przebiegu granicy przez geodetę i zgodności sporządzonych przez niego dokumentów z przepisami prawa

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne

- Organ II instancji błędnie również ocenił potwierdzenie przyjętej przez siebie wykładni art. 33 ust. 1 w treści art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, co stanowi błędną wykładnię art. 34 ust. 1. Organ odwoławczy powinien uwzględnić treść art. 34 ust. 1, w której wyraźnie zostały określone dwie sytuacje rozdzielone spójnikiem „lub”: pierwsza, gdy zaistnieje spór co do przebiegu linii granicznych i nie dojdzie do zawarcia ugody; druga, gdy zaistnieje spór co do przebiegu linii granicznych i nie ma podstaw do wydania decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 1 (tj. decyzji o rozgraniczeniu nieruchomości gdy ustalenie przebiegu granicy nastąpiło na podstawie zebranych dowodów). Żadna z wymienionych sytuacji nie wystąpiła w zadaniu, ponieważ zgromadzone przez geodetę dokumenty i odszukane znaki i ślady graniczne zostały przez niego ocenione za wystarczające do ustalenia przebiegu granicy. Taka ocena geodety, w świetle art. 31 ust. 2 oraz ust. 3 *a contrario*, wystarcza do ustalenia przebiegu granicy na podstawie zebranych przez geodetę dowodów i w konsekwencji wydania decyzji o rozgraniczeniu.
- Prawidłowa wykładnia powołanego przepisu przez organ odwoławczy, z uwzględnieniem art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, doprowadziłaby zatem do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia i w konsekwencji wydania decyzji o rozgraniczeniu na podstawie dokumentów i dowodów zgromadzonych przez geodetę.

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 34 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne

- Organ I instancji naruszył art. 34 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne przez ich błędną wykładnię uznając, że zaistnienie sporu granicznego wyklucza wydanie decyzji o rozgraniczeniu, nawet gdy ustalenie przebiegu linii granicznych wynika z zebranych przez geodetę dowodów, ocenionych jako wystarczające do takiego ustalenia. W konsekwencji błędnej wykładni organ I instancji nieprawidłowo uznał zaistnienie przyczyny do wydania decyzji o umorzeniu postępowania na podstawie art. 34 ust. 2 i przekazania sprawy do rozpatrzenia sądowi powszechnemu.

Uzasadnienie wniosków

- Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a., Skarżący wnioskują o uchylenie zaskarżonej decyzji organu II instancji. Sąd, uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie, uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, jeżeli stwierdzi naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, a także inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a.). Wady materialnoprawne i procesowe decyzji II instancji zostały wskazane w zarzutach niniejszej skargi. Zasadny jest zatem wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji w celu

przeprowadzenia ponownego postępowania przez organ I instancji, dla dokonania prawidłowej oceny ustalonych okoliczności faktycznych, z uwzględnieniem oceny prawnej sformułowanej przez sąd.

- Ponieważ w niniejszej sprawie decyzja organu I instancji zawierała wskazane wady materialno-prawne i procesowe, zasadne jest zawnioskowanie o rozważanie przez organ zastosowania art. 135 p.p.s.a. i uchylenie decyzji I instancji. Jest to zgodne z interesem Skarżącego, który przemawia za wyeliminowaniem z obrotu prawnego decyzji organów obu instancji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 p.p.s.a., sąd stosuje przewidziane ustawą środki w celu usunięcia naruszenia prawa w stosunku do aktów lub czynności wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach sprawy, której dotyczy skarga, jeżeli jest to niezbędne dla końcowego jej załatwienia.
- Podstawą do zwrotu kosztów jest art. 200 p.p.s.a. w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. Jak stwierdza art. 200 p.p.s.a., w razie uwzględnienia skargi przez sąd I instancji, przysługuje skarżącemu od organu, który wydał zaskarżony akt lub podjął zaskarżoną czynność albo dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, zwrot kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw.
- Podstawą wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym jest art. 119 pkt 2 p.p.s.a., zgodnie z którym sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli strona zgłosi wniosek o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym, a żadna z pozostałych stron w terminie 14 dni od zawiadomienia o złożeniu wniosku nie zażąda przeprowadzenia rozprawy.

Własnoręczny podpis:
radca prawny Adam Wolny

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
2. odpis skargi;
3. dowód uiszczenia wpisu od skargi.

Egzamin adwokacki z 2024 r.

Informacja dla zdającego

- Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy – jako należycie umocowany pełnomocnik Jana Prusa, adwokat Olga Pol prowadząca Kancelarię Adwokacką w Warszawie, ul. Prosta 20/6, 01-245 Warszawa – po dokonaniu oceny decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2024 r. – proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia skargi, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- Należy przyjąć, że:
 - wszystkie dokumenty, w tym operat szacunkowy, zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem pouczenia, adnotacje i pieczęcie, a także klauzule wymagane przez RODO,
 - wszystkie osoby były właściwie upoważnione do działania w imieniu organów,
 - Jan Prus komunikował się z organami w drodze elektronicznej, poprzez doręczanie pism i decyzji na platformie ePUAP,
 - w księdze wieczystej WAP1P/000246233/2, prowadzonej dla nieruchomości oznaczonej jako działka nr 32/1 obr. Borzęcin, w dniu dokonania darowizny jako współwłaściciele nieruchomości ujawnieni byli: Zofia Prus w ½ udziału, Jan Prus w ¼ udziału oraz Krzysztof Prus w ¼ udziału, w działach III i IV brak było wpisów i wzmianek,
 - w § 14 uchwały Rady Gminy Stare Babice z dnia 29 września 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Borzęcin Duży i Wierzbin – Obszar nr 1 (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2022 r. poz. 10543) określono dla terenu MN/U2 wartość stawki procentowej służącej naliczeniu opłaty związanej ze wzrostem wartości tych terenów na poziomie 10%. Plan ten wszedł w życie 19 października 2022 r.
- Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z opracowanych na potrzeby egzaminu akt. Praca zawierająca rozwiązanie zadania powinna być oparta na stanie prawnym obowiązującym w dniu przeprowadzenia egzaminu.
- Pod przygotowaną skargą albo opinią należy wpisać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.

Pełna treść zadania egzaminacyjnego z aktami sprawy sądowoadministracyjnej i aktami administracyjnymi przed organami I i II instancji jest dostępna na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/zadania-egzaminacyjne> oraz na stronie produktu w księgarni internetowej wydawnictwa – iusvitae.pl.

Przykładowe rozwiązanie zadania

Warszawa, 15 kwietnia 2024 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jana Kazimierza 10
01-248 Warszawa

za pośrednictwem:
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie
ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa

Skarżący:
Jan Prus
ul. Zachodnia 15, 25-001 Kielce
PESEL: 85081612439

reprezentowany przez:
adwokata Olę Pol
Kancelaria Adwokacka Ola Pol
ul. Prosta 20/6
01-245 Warszawa

Organ administracji:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie
Adres: j.w.

Wartość przedmiotu zaskarżenia: 34 060 zł
Wartość wpisu: 1 022 zł¹

SKARGA

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2024 r. o nr. KO.A130/Ms/24, utrzymującą w mocy decyzję Wójta Gminy Stare Babice z dnia 1 marca 2024 r. nr 1/24 w przedmiocie ustalenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości gruntowej oznaczonej jako działka nr 32/1 obręb Borzęcin.

Na podstawie art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 t.j. – dalej: p.p.s.a.), działając w imieniu Jana Prusa, na podstawie pełnomocnictwa, które przedkładałam w załączeniu, zaskarżam wskazaną wyżej decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenia przepisów postępowania, które mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. przez utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, pomimo istnienia przesłanek do uchylenia tej decyzji i umorzenia postępowania I instancji w całości, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.;

¹) Na podstawie § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

2. art. 6 k.p.a. poprzez solidarne nałożenie opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, podczas gdy organ może władczo nałożyć na strony postępowania obowiązek solidarnego wykonania zobowiązania publicznoprawnego tylko wówczas, gdy przepis prawa przewiduje dla danego rodzaju opłaty taką możliwość

oraz naruszenia przepisów prawa materialnego, które miały istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

1. art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j.: Dz.U. z 2024 r., poz. 1130) poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie że zbycie nieruchomości w rozumieniu tego przepisu obejmuje także umowy darowizny, podczas gdy opłata z tytułu wzrostu wartości nieruchomości nie przysługuje jeżeli zbycie nieruchomości nastąpiło w drodze czynności nieodpłatnej.

W związku z powyższym, wnoszę o :

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a.;
2. rozważenie przez Sąd uchylenia decyzji organu I instancji w całości na podstawie art. 135 p.p.s.a.;
3. umorzenie postępowania administracyjnego na podstawie art. 145 § 3 p.p.s.a.;
4. wstrzymanie przez organ wykonania zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a.;
5. wstrzymanie przez sąd wykonania zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a.;
6. zasądzenie od organu na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a.;
7. rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 2 p.p.s.a.

Uzasadnienie

Stan faktyczny

Decyzją z dnia 1 marca 2024 r. Wójt Gminy Stare Babice ustalił opłatę z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w kwocie 34 059,50 zł i zobowiązał solidarnie Jana Prusa, Zofię Prus oraz Krzysztofa Prusa do jej uiszczenia.

Jan Prus pismem z dnia 6 marca 2024 r. wniósł odwołanie od tej decyzji zarzucając naruszenie art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. poprzez uznanie, że zbycie nieruchomości umową darowizny stanowi zbycie w rozumieniu tego przepisu.

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie zarzutów

Uzasadnienie naruszenia art. 6 k.p.a.

- Wójt Gminy Stare Babice bezpodstawnie zobowiązał solidarnie Jana Prusa, Zofię Prus oraz Krzysztofa Prusa do uiszczenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości. Według art. 6 k.p.a. Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Organ może władczo nałożyć na strony postępowania obowiązek solidarnego wykonania zobowiązania publicznoprawnego tylko wówczas, gdy przepis prawa przewiduje dla danego rodzaju opłaty taką możliwość (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 marca 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 2090/09, wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2022 r. sygn. akt VII SA/Wa 2647/21).

- W piśmiennictwie przyjmuje się, że wielość dłużników w sytuacji, gdy świadczenie jest podzielne, powoduje podział długu na niezależne części adekwatne do ilości podmiotów. Podzielność zobowiązania w przypadku wielości podmiotów jest w polskim prawie regułą, z uwagi na fakt, że solidarność istnieje o tyle, o ile była wyraźnie zastrzeżona (zob. System prawa cywilnego. Tom III część 1” PAN, wyd. Ossolineum 1991 r., s. 312). Niewątpliwie opłata planistyczna jest świadczeniem pieniężnym, a zatem świadczeniem podzielnym. Tym samym ustalając opłatę planistyczną z tytułu wzrostu wartości nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności, organ powinien rozdzielić zobowiązanie na poszczególnych współwłaścicieli, stosownie do wielkości ich udziałów w nieruchomości (wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2022 r. sygn. akt VII SA/Wa 2647/21).
- Art. 369 k.c. stanowi, że zobowiązanie jest solidarne, jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej. Decyzje administracyjne należą do szeroko rozumianych czynności prawnych jednakże w art. 369 k.c. mowa jest wyłącznie o czynnościach prawnych w rozumieniu prawa cywilnego. Czynności te charakteryzują się równorzędnością stron tych czynności. Tymczasem decyzja administracyjna jest władczym rozstrzygnięciem organu administracji. Nie jest wynikiem porozumienia zawartego między równorzędnymi stronami, tylko realizacją władztwa publicznego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 marca 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 2090/09).

Uzasadnienie naruszenia art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

- Organ odwoławczy naruszył wskazany przepis przez jego zastosowanie i utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, podczas gdy – z uwagi na brak spełnienia przesłanek art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j.: Dz.U. z 2024 r., poz. 1130) tj. okoliczności odpłatnego zbycia nieruchomości – w sprawie zachodziła bezprzedmiotowość postępowania. Prawidłowym rozstrzygnięciem było zatem uchylenie decyzji organu I instancji i umorzenie postępowania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.

Uzasadnienie naruszenia art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

- Organ I instancji niezasadnie ustalił opłatę z uwagi na to, że zbycie nastąpiło umową darowizny bez uzyskania korzyści majątkowej po stronie skarżącego. Nie ma przy tym znaczenia, że darowizna nie została dokonana na rzecz osoby bliskiej. W tym zakresie w uchwale NSA II OPS 3/09 stwierdzono, że opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości nie można pobrać nie tylko w razie darowizny na rzecz osób bliskich, ale darowizny w ogóle. Pojęcie „zbycie” nieruchomości dla celów wymierzenia opłaty planistycznej należy rozumieć ekwiwalentnie, co wynika w szczególności z użycia w art. 37 ust. 1 u.p.z.p. pojęcia „sprzedaż”. Również na tle art. 36 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Sąd Najwyższy w wyrokach z 11 marca 2011 r, sygn. akt II CSK 321/10 i z 10 października 2019 r. sygn. akt I CSK 231/19 przyjął, że roszczenie z tytułu obniżenia wartości nie przysługuje w razie zbycia nieruchomości w drodze darowizny czy też szerzej czynności nieodpłatnej.
- Pogląd o braku podstaw do nałożenia opłaty planistycznej od czynności jest utrwalony w orzecznictwie sądowym (m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2012 r. sygn. akt II SA/Wr 978/11). Stanowisko to prezentuje również doktryna, np. I. Zachariasz (w) Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, Komentarz, red. H. Izdebski, Warszawa 2023 art. 36, A. Plucińska-Filipowicz, T. Filipowicz, A. Kosicki (w) Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Komentarz aktualizowany, red. M. Wierzbowski, Lex 2021, art. 36. K. Małyśa-Sulińska Zbycia nieruchomości jako przesłanka ustalenia opłaty planistycznej, Finanse komunalne 2014/6/38-44.

Uzasadnienie wniosków

- Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a., Skarżący wnioskuje o uchylenie zaskarżonej decyzji organu II instancji. Sąd, uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie, uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, jeżeli stwierdzi naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, a także inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a.). Wady materialnoprawne i procesowe zostały wskazane w zarzutach niniejszej sprawy.
- Ponieważ w niniejszej sprawie decyzja organu I instancji zawierała wskazane wady materialnoprawne i procesowe, zasadne jest zawnioskowanie o rozważanie przez organ zastosowania art. 135 p.p.s.a. i uchylenie decyzji I instancji. Jest to zgodne z interesem Skarżącego, który przemawia za wyeliminowaniem z obrotu prawnego decyzji organów obu instancji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 p.p.s.a., sąd stosuje przewidziane ustawą środki w celu usunięcia naruszenia prawa w stosunku do aktów lub czynności wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach sprawy, której dotyczy skarga, jeżeli jest to niezbędne dla końcowego jej załatwienia.
- Skarżący wnioskuje o umorzenie prowadzonego postępowania administracyjnego w całości. Ponieważ w sprawie nie zaistniały przesłanki do ustalenia opłaty jednorazowej z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, postępowanie nie powinno być wszczynane. Ustalony stan faktyczny w sprawie nie wymaga jakichkolwiek wyjaśnień, jest niewątpliwy, dlatego brak dopuszczalności wszczęcia z urzędu i prowadzenia postępowania w opisanym w zadaniu stanie faktycznym jest oczywisty, co czyni zasadnym niniejszy wniosek.
- Zasadne są wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji. W razie wniesienia skargi na decyzję lub postanowienie – organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności, albo gdy ustawa szczególnie wyłącza wstrzymanie ich wykonania (art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a.). Natomiast art. 61 § 3, dotyczący możliwości wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności przez sąd, ustanawia dwie przesłanki pozytywne udzielenia przez sąd ochrony tymczasowej. Są nimi, po pierwsze, niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody, a po drugie – niebezpieczeństwo spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Ustalenie przez sąd zaistnienia choćby jednej z określonych w tym przepisie przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności, powinno prowadzić do uwzględnienia wniosku skarżącego. W rozpatrywanej sprawie występuje przesłanka wyrządzenia znacznej szkody ponieważ Skarżący został zobowiązany do uiszczenia ustalonej opłaty w wysokości 34 059,50 zł, co jest dla niego znaczną dolegliwością finansową. Jak wskazał on w odwołaniu od decyzji organu I instancji, uiszczenie tak dużej kwoty jest dla niego nierealne, ponieważ nie dysponuje takimi środkami. Pozostałe osoby obciążone solidarnie zapłatą tej kwoty to jego mama i brat. Jak wskazuje Skarżący, jego mama jest na rencie, a brat jest osobą niepełnosprawną otrzymującą rentę inwalidzką. Na skutek darowizny przedmiotowej nieruchomości czynności, Skarżący, jego mama i brat nie osiągnęli żadnego zysku. Dodatkowo niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody wzmacnia fakt otrzymania przez Skarżącego wezwania do zapłaty w dniu 22 kwietnia 2024 r., w którym wyznaczono mu termin 14 dni na uiszczenie opłaty. W piśmie wskazano, że po upływie tego terminu wszczęte zostanie postępowanie egzekucyjne, które będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami dla Skarżącego.

- Podstawą do zwrotu kosztów jest art. 200 p.p.s.a. w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. Jak stwierdza art. 200 p.p.s.a., w razie uwzględnienia skargi przez sąd I instancji przysługuje skarżącemu od organu, który wydał zaskarżony akt lub podjął zaskarżoną czynność albo dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, zwrot kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw.
- Podstawą wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym jest art. 119 pkt 2 p.p.s.a., zgodnie z którym, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli strona zgłosi wniosek o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym, a żadna z pozostałych stron w terminie 14 dni od zawiadomienia o złożeniu wniosku nie zażąda przeprowadzenia rozprawy.

Własnoręczny podpis:
adwokat Olga Pol

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
2. odpis skargi;
3. dowód uiszczenia wpisu od skargi.